

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/69/2024
Identifikačné číslo spisu:	2622010092
Dátum vydania rozhodnutia:	03.12.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Štíft
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:2622010092.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Štífta a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Mariána Mačuru v trestnej veci obvineného H. Š., pre zločin týrania blízkej a zverenej podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. c), písm. d) Trestného zákona, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 3. decembra 2024 dovolanie obvineného podané prostredníctvom obhajkyne prom. práv. Jany Kurucovej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 7. decembra 2023, č. k. 4To/163/2023-1351, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného H. Š. sa odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Senica (ďalej „okresný súd“) rozsudkom z 2. októbra 2023, č. k. 1T/12/2022-1170, uznal obvineného H. Š. za vinného zo zločinu týrania blízkej a zverenej podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. c), písm. d) Trestného zákona („Tr. zák.“) s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. na tam uvedenom skutkovom základe s tým, že od polovice mesiaca máj 2020, potom čo bol podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, do 28. septembra 2021 ako manžel a od 03. júna 2021 ako bývalý manžel poškodenej J. Š.Q., nar. XX. J. XXXX, trvale bytom Y. XXX, jej spôsobil fyzické a psychické utrpenie tým, že v predmetnom období opakovane, pravidelne 3 až 4 krát v mesiaci, najčastejšie cez víkendy, keď sa stretli obaja v ich rodinnom dome v obci Y. č. XXX, spravidla po predchádzajúcej hádke, ktorú z rôznych dôvodov vyvolal, fyzicky napádal tak, že jej dával pravidelne facky do oblasti tváre, ťahal ju za vlasy, kopal, udieral ju päsťami do rôznych častí tela, najmä do oblastí horných a dolných končatín, tiež do oblasti tváre, z dôsledku čoho mala minimálne po jednej z bitiek na pravom oku podliatinu a to do oblasti krku, ďalej ju viackrát chytil za krk a týmto spôsobom ju škrtil, pričom poškodená zvyčajne po takomto fyzickom násilí zo strachu neoponovala a snažila sa odísť z domu, čo bola jej taktika, aby ju obžalovaný nechal na pokoji, okrem iného jej častokrát vulgárne nadával a ponižoval ju, že je kurva, picha a tiež sa jej pri týchto situáciách opakovane vyhrážal, že ak jeho fyzické útoky voči nej oznámi policii, tak to bude to posledné, čo v živote spraví, že ju zabije, naposledy dňa 19. septembra 2021, potom, čo obžalovaný prišiel domov, vyvolal hádku, ktorá vyvrcholila tak, že skočil k poškodenej, ťahal ju za vlasy, kým neskončila na zemi a keď bola na zemi, tlačil jej päsťou na hrdlo a týmto spôsobom ju dusil, podarilo sa jej vyšmyknúť a utiecť na ulicu, pričom v prípade niektorých

fyzických útokov na poškodenú v doposiaľ neustálenom čase roku 2020 a tiež na jar roku 2021 zaútočil na ňu nožom, kedy jej hovoril, že ju podreže ako prasa a vyhrážal sa, že jej odreže jej dlhé vlasy a vo viacerých prípadoch po nej hádzal zariadenie domu a to konkrétne pohár, tanier či stoličku v dôsledku čoho vzbudil u poškodenej obavu o svoj život a jeho konanie jej spôsobovalo veľkú psychickú záťaž ako fyzické utrpenie a vo viacerých prípadoch jej útokom boli údermi na zasiahnutých častiach tela spôsobené pomliaždeniny a odreniny, ktoré si nevyžadovali práceneschopnosť, pričom obžalovaný H.Á. Š. sa týchto konaní dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Senica, sp. zn. 1T/66/2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5To/28/2019 zo dňa 30. mája 2019 bol dňa 29. októbra 2018 právoplatne odsúdený pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a napriek tomu, že uznesením Okresného súdu Trnava, sp. zn. 4PP/21/2020 právoplatného dňa 28. apríla 2020 bol podmienene prepustený na slobodu z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Senica, sp. zn. 1T/66/2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5To/28/2019 zo dňa 30. mája 2019 pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák. vo výmere 3 roky.

Za to okresný súd obvinenému uložil podľa § 208 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. ho súd na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku („Tr. por.“) poškodenú J. Š. odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti uvedenému rozsudku okresného súdu podali odvolania obvinený H. Š. a jeho setra U. U., ktoré Krajský súd v Trnave (ďalej „krajský súd“) uznesením zo 7. decembra 2023, č. k. 6To/163/2023-1351, podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podal dovolanie obvinený vo svoj prospech prostredníctvom obhajkyne prom. práv. Jany Kurucovej podaním z 9. mája 2024, doručeným na okresný súd 1. augusta 2024 (č. l. 1417 - 1423), v ktorom navrhol, aby dovolací súd rozhodol podľa § 386 ods. 1 Tr. por., že napadnutým uznesením krajského súdu a konaním, ktoré mu predchádzalo, z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) Tr. por. bol porušený zákon v ustanoveniach § 208 ods. 3 Tr. zák., § 285 písm. b) a § 319 Tr. por. v neprospech obvineného a postupom podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté rozhodnutie krajského súdu a predošlý rozsudok okresného súdu a prikázal okresnému súdu vo veci znovu konať a rozhodnúť. Dovolateľ uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c) a písm. i) Tr. por., pričom namietol tieto základné skutočnosti:

- z pohľadu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. uviedol, že v konaní pred okresným súdom bol jeho obhajcom JUDr. Milan Sadloň, ktorý sa zo zdravotných dôvodov ospravedlnil z hlavného pojednávania. Z uvedeného dôvodu súd ustanovil náhradného obhajcu prom. práv. Janu Kurucovú, ktorá obhajobu prevzala 22. septembra 2023 v piatok. Následne v pracovnom týždni od 25. septembra 2023 kontaktoval obvinený obhajkyňu telefonicky a žiadal ju o návštevu, aby si dohodli spôsob obhajoby, keďže súd vytýčil termín hlavného pojednávania na 2. októbra 2023. Ustanovená obhajkyňa nazrela do spisu 26. septembra 2023, pričom spis mal min. 1130 strán a preto požiadala súd listom z 27. septembra 2023 o poskytnutie lehoty 14 dní na naštudovanie spisu, čo jej nebolo umožnené. Oznámenie, že jej súd nevyhovel, došlo obhajkyňi až 28. septembra 2023, pričom súd zároveň odmietol obhajkyňi zaslať doklady, o ktoré žiadala. Obvinený sa s obhajkyňou stretol v piatok 29. septembra 2023, kedy prebrali obhajobu. Týmto bolo porušené právo na obhajobu obvineného a právo na spravodlivý súdny proces, keďže lehota 5 pracovných dní musí zo zákona obhajcovi postačovať, ktorý v konaní zastupuje po dlhšiu dobu a je so spisom oboznámený, ale nie v prípade, ak má nový obhajca naštudovať 1130 strán, čo vzhľadom na pracovnú vyťaženosť jeho obhajkyne bola nedostatočná lehota. Súd na hlavnom pojednávaní 2. októbra 2023 vypočul znalca a následne udelil slovo k záverečným rečiam a dokazovanie vyhlásil za skončené; súd porušil jeho právo na obhajobu, keď neumožnil náhradnej obhajkyňi dostatočne naštudovať spis,

- k dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. uviedol, že okresný súd a ani krajský súd sa nezaoberali rozporom v dôkaznej situácii, nesprávne posúdili skutok a aplikovali nesprávne ustanovenie Trestného zákona, pričom nebolo jednoznačne a nespochybniteľne preukázané, že došlo ku

konaniu a jeho následkom tak, ako to popisovala poškodená, teda nebolo preukázané, že sa stal skutok a tento je trestným činom, okresný súd sa dostatočným spôsobom nevysporiadal so všetkými skutočnosťami potrebnými pre rozhodnutie a tento nedostatok neodstránil ani odvolací krajský súd, súd svoje rozhodnutie založil v podstate len na výpovedi svedkyne poškodenej, súd sa nezaoberal skutočnosťou, že od 16. októbra 2018 do 25. júna 2019, kedy spolu s poškodenou žili v spoločnej domácnosti, bolo toto obdobie bez problémov a bez údajného týrania; v ďalšom obvinený rozoberal dôkaznú situáciu, obsah jednotlivých dôkazov a opätovne zo svojej perspektívy vyhodnocoval vykonané dôkazy a polemizoval so skutkovými závermi okresného súdu a krajského súdu, pričom uvedené dovolacie námietky po obsahovej stránke kopírovali odvolacie námietky, ktoré obvinený vzniesol v pôvodnom konaní.

Prokurátor sa do konania neverejného zasadnutia k dovolaniu obvineného nevyjadril.

Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) na rozhodnutie o podanom dovolaní 4. novembra 2024 a vec napadla na rozhodnutie do senátu 5T, ktorý podľa Rozvrhu práce Najvyššieho súdu SR na rok 2024 v znení účinnom v čase nápadu veci rozhoduje v zložení JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Štíft a JUDr. Marián Mačura.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Po predložení veci Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného spolu s predloženým spisovým materiálom a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov (§ 372 ods. 1 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom ustanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.), na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.) a spĺňa aj nevyhnutné obsahové náležitosti (§ 374 Tr. por.). Zároveň, ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Tr. por., pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok určený na nápravu v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia na úrovni riadneho opravného prostriedku. Dovolanie preto možno podať iba proti niektorým druhom súdnych rozhodnutí vydaných v trestnom konaní (sú výslovne uvedené v § 368 ods. 2 Tr. por., pričom minister spravodlivosti môže podať dovolanie aj proti rozhodnutiam uvedeným v § 371 ods. 2 Tr. por.), a to iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por. a dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 2 Tr. por.), pričom dovolací súd je viazaný uplatnenými vecnými dôvodmi dovolania (dovolateľom vytýkanými chybami) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, resp. z iných, dovolateľom neuvedených pochybení (§ 374 Tr. por., § 385 Tr. por.). Dovolací súd pri náprave namietaných pochybení preskúma v zásade tie nedostatky, ktoré boli preskúmané už v odvolacom konaní a neboli napravené odvolacím súdom, ako aj pochybenia spôsobené odvolacím súdom. Tomu zodpovedá aj obmedzenie možnosti podať dovolanie v prípade, keď neboli využité riadne opravné prostriedky (§ 372 ods. 1 Tr. por.) a povinnosť obsahovo namietat skutočnosti známe v pôvodnom konaní zakladajúce

niektoré z dovolacích dôvodov najneskôr v odvolacom konaní (§ 371 ods. 4 Tr. por.). Obsah konkrétne uplatnených vytýkaných chýb a tvrdení, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, by mal vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pričom v skutočnosti obsahuje argumenty a tvrdenia stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu alebo iného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Tr. por., ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

Dovolací súd uvádza, že v prípade dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. je zo samotnej formulácie zákonného ustanovenia zrejmé, že tento dovolací dôvod nie je splnený pri akomkoľvek porušení práva na obhajobu, ale zákon vyžaduje, aby bolo také právo porušené zásadným spôsobom. Takým zásadným porušením tohto práva je predovšetkým porušenie ustanovení o povinnej obhajobe, resp. porušenie iných procesných ustanovení obdobného charakteru a závažnosti týkajúcich sa tohto práva. Právo na obhajobu garantované čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 50 ods. 3 Ústavy SR nachádza svoj odraz v celom rade ustanovení Trestného poriadku upravujúcich jednotlivé čiastkové obhajovacie práva obvineného v rôznych štádiách trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá tento dovolací dôvod.

Vo vzťahu k uvedenému dovolaciemu dôvodu obvinený v podstate namietal, že súdom ustanovená náhradná obhajkyňa nemal dostatok času na naštudovanie celého trestného spisu pred konaním hlavného pojednávania 2. októbra 2023 na okresnom súde.

Podľa § 371 ods. 4 alinea prvá Tr. por. dôvody dovolania podľa odseku 1 písm. a) až g) nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom, to neplatí ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Zo spisu je zistiteľné, že uvedené skutočnosti, ktoré obvinený subsumoval pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., mu boli známe už v pôvodnom konaní, pričom ich nenamietal ani v konaní pred odvolacím súdom. Z uvedeného dôvodu uvedené skutočnosti nebolo možné podrobiť dovolaciemu prieskumu, keďže nebola splnená zákonná podmienka uvedená v prvej vete § 371 ods. 4 Tr. por., podľa ktorej dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. a) až g) Tr. por. nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom. Nad rámec uvedeného treba poukázať, že v danom prípade bola zachovaná zákonná lehota piatich pracovných dní na prípravu na hlavné pojednávanie, pričom išlo o väzobnú vec, ktorú je súd povinný vybavovať prednostne a urýchlene (§ 2 ods. 6 Tr. por.), pričom okresný súd náhradnej obhajkyňi oznámil obratom písomne dôvody, pre ktoré jej žiadosti nevyhovel (č. l. 1141 - 1142).

V prípade dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je nutné zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však podľa vyššie citovanej zákonnej dikcie tohto ustanovenia dovolací súd správnosť a úplnosť zisteného skutku nemôže skúmať a meniť. V prípade tohto dovolacieho dôvodu dovolanie neslúži na revíziu skutkových zistení vykonaných súdom prvého stupňa a odvolacím súdom (to je možné len na základe dovolania podaného ministrom spravodlivosti podľa § 371 ods. 3 Tr. por.), t. j. v dovolaní nie je prípustné právne účinne namietiť, že skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne a ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu. Zistený skutkový stav môže dovolací súd posudzovať len z pohľadu nesprávneho právneho posúdenia skutku v skutkovej vete meritorneho rozhodnutia ustálenej súdmi prvého a druhého stupňa alebo nesprávneho použitia iného hmotnoprávneho ustanovenia (resp. právneho predpisu, ak má priamy vzťah k právnomu posúdeniu skutku), ale nikdy samotné skutkové zistenie, ktoré je obsahom skutkovej vety meritorneho rozhodnutia a ktoré nie je možné akokoľvek dopĺňať a meniť. Teda vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete meritorneho rozhodnutia môže v dovolaní obvinený (rovnako tak generálny prokurátor) uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nie však námietky

skutkové (primerane R 57/2007-II., S 3/2011, R 47/2014-II., R 14/2015-III.).

Pokiaľ teda dovolateľ namieta hodnotenie dôkazov a poukazuje na rozpory vo svedeckých výpovediach, namieta nesprávnosti znaleckého posudku či skutkové závery, ku ktorým mali súdy dospieť z vykonaného dokazovania, tak tieto námietky smerujú proti správnosti zisteného skutku, ktorý je výsledkom hodnotenia vykonaného dokazovania, teda že skutok tak, ako bol zistený súdmi v pôvodnom konaní, bol zistený nesprávne a neúplne, čo je však vylúčené z preskúmania dovolacím súdom. Dovolací súd sa týmito námietkami preto meritórne nemohol zaoberať, keďže to vylučuje priamo Trestný poriadok. V tomto ohľade dovolací súd poukazuje na ustálenú súdnu prax, podľa ktorej ani dovolateľom tvrdený extrémny nesúlاد právoplatne zisteného skutku s vykonanými dôkazmi nenapĺňa dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. a pochybenia skutkovej povahy v podstatných okolnostiach sú uplatniteľné len ministrom spravodlivosti v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Tr. por. (R 14/2015-III.).

Vo vzťahu k uvedenému dovolaciemu dôvodu obvinený namietal výlučne skutkové okolnosti prípadu, nesprávne hodnotenie dôkazov zo strany konajúcich súdov, a to najmä poukazovaním na rozpory vo svedeckých výpovediach a nesprávnosti znaleckého posudku, pričom mal za to, že nebolo jednoznačne a nespochybniteľne dokázané, že došlo ku konaniu a jeho následkom tak, ako ho popisovala poškodená, čím nebolo dokázané, že sa skutok stal a je trestným činom.

Berúc do úvahy konštatované, dovolací súd uzatvára, že uvedené námietky sú vylúčené z preskúmania dovolacím súdom, keďže ide o námietky smerujúce proti správnosti zisteného skutku, ktorý je výsledkom hodnotenia vykonaného dokazovania, teda že skutok tak, ako bol zistený súdmi v pôvodnom konaní, bol zistený nesprávne a neúplne.

Dovolací súd uvádza, že ako je skutok vymedzený v skutkovej vete rozsudku okresného súdu, ktorý je pre dovolací súd určujúci, tak z jeho formulácie vyplýva naplnenie všetkých zákonných znakov zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. c), písm. d) Tr. zák., keďže obvinený blízkej osobe (manželke, resp. bývalej manželke) spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie biťmi, kopaním, údermi, ponižovaním, vyhrožovaním, vyvolávaním strachu a stresu a spáchal tento čin, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený a spáchal tento čin, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený a čin spáchal závažnejší spôsobom konania - po dlhší čas.

Pre obsahovú úplnosť dovolací súd uvádza, že okresný súd v rozsudku na str. 36 - 39 a krajský súd v napadnutom uznesení na str. 18 - 21, podrobne a vyčerpávajúco uviedli, ktoré skutočnosti považovali za dokázané, a na základe akých skutkových a právnych úvah dospeli k nimi uvádzaným záverom, pričom oba súdy dali odpovede na podstatné otázky týkajúce sa ustálenia skutkového stavu a jeho právneho posúdenia.

Ak obvinený namietal, že sa súd sa nezaoberal skutočnosťou, že od 16. októbra 2018 do 25. júna 2019, kedy spolu s poškodenou žili v spoločnej domácnosti, bolo toto obdobie bez problémov a bez údajného týrania, tak s uvedenou námietkou ako odvolacou sa krajský súd zaoberal konkrétne v odseku 3 a 4 na str. 20 dovolaním napadnutého uznesenia, kde mimo iné uviedol „...uvedené skutočnosti nemenia na tom, že k trestnej činnosti začalo dochádzať počas mesiaca máj 2020 a obžalovaným uvádzané obdobie 8 mesiacov nespadá do predmetného skutku.“.

Dovolací súd musí záverom konštatovať, že námietky uplatnené v dovolaní sú v podstate opakovaním obhajobných námietok uplatnených v pôvodnom konaní, s ktorými sa relevantným spôsobom vysporiadali súdy v meritórnych rozhodnutiach. Dovolateľ nesúhlasí s tým, ako súdy vyhodnotil jeho námietky v pôvodnom konaní, avšak dovolací súd nezistil žiadne také pochybenia z pohľadu uplatnených námietok v podanom dovolaní, ktoré by zakladali existenciu niektorého z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Záverom dovolací súd uvádza, že pokiaľ sa k niektorej z uplatnených dovolacích námietok výslovne

nevyjadril, považoval ju za irelevantnú vzhľadom na vyššie ním uvedené skutočnosti a argumenty, na základe ktorých by nemohla taká námietka spôsobiť iné rozhodnutie dovolacieho súdu o podanom dovolaní.

Na základe uvedených skutočností dovolací súd zistil, že podaným dovolaním nebol splnený žiadny dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a preto na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.